

[Løser]

dette uigennemskuelige system inden for lægemiddelindustrien, og jeg vil da også gerne over for ministeren nævne, at det kun er et halvt år siden ministeren var ude med besparelser ved ændringer i medicintilskuddene af størrelsesordenen 60 mill. kr., så vidt jeg husker. Hvis man kunne påvirke hele prisdannelsessystemet, kunne disse penge hentes mangefold ind, uden at det kostede patienterne en krone; derfor er jeg glad for det sidste svar.

Men jeg vil godt i denne forbindelse spørge ministeren om en enkelt ting. Jeg er enig i, at lægerne er nøglepersoner, når vi diskuterer ordinerings af medicin, det er klart. Men der findes trods alt 2.500 forskellige præparater, og hvis vi så ser på, at de findes i forskellige dispenseringer og forskellige styrker, er der måske 5.000 præparater, som lægerne kan vælge imellem. Derfor vil jeg godt spørge ministeren, om hun mener, at man entydigt kan lægge ansvaret over på lægerne, om ikke det er sådan, at hele systemet er så uigennemskueligt og indviklet – man kan jo ikke kende og have erfaringer med 2.500 præparater – at man ikke med rimelighed kan sige, at dette kun er lægernes ansvar. Jeg synes i hvert fald, det er meget betænkeligt, at vi har et område med så mange forskellige præparater, hvorom også sandhedsstyrelsen siger, at mange faktisk er ens. Det kunne tale for, at det ikke blot var et spørgsmål om bedre information til lægerne, men også, fordi opgaven er umulig, et spørgsmål om forenkling i det hele taget af dette område.

Indenrigsministeren (Britta Schall Holberg):

Jeg vil give ret i, at det ikke bare er lægernes ansvar, men det er også lægernes ansvar, og de har et stort ansvar, fordi de skal tage hensyn både til præparatets virkninger og til dets pris.

Men derudover er jeg enig i, at det er et overordentlig kompliceret område, som man skal være meget dygtig for at hitte rundt i, og jeg er ikke utilbøjelig til at mene, at det ville være meget godt, hvis vi kunne kigge på, om der var mulighed for at foretage nogle forenklinger. Det er bl.a. derfor, vi er enige om at prøve at kigge på området, ikke gennem et stort udvalgsarbejde eller noget i den stil, men ved at kalde parterne sammen og snakke med dem om, hvad årsagen er til, at om-

rådet er så vanskeligt at gennemskue for os dødelige, og om, hvorvidt vi måske kunne gøre det lidt enklere.

Men jeg synes, vi skal vende tilbage til spørgsmålet, når vi har kigget på det, for så har vi ligesom et lidt bedre grundlag at drøfte disse ting på.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 264

10) Til *statsministeren* af:

Maisted (FD):

»Hvad agter statsministeren at foretage i anledning af fagbevægelsens blokade mod lovlig virksomheder?«

Skriftlig begrundelse

I dagspressen forlyder det, at fagbevægelsen fra 15. november 1984 vil blokere virksomhederne Lavprisvarehuset OBS og Taster Wine i forsøget på at tvinge ejeren af natrestaurant La Cabana i Herning til at indgå overenskomst med en fagforening tilknyttet LO.

Spørgeren finder, at sådan aktivitet er i strid med grundlovens § 74, og at myndighederne derfor bør gribe ind.

Maisted (FD):

Jeg vil godt uddybe begrundelsen for mit spørgsmål, som jo går på fagforeningernes angreb på en lovlig virksomhed, ved at henvise til grundloven og citere den. Det synes jeg er vigtigt i denne sammenhæng.

Grundlovens § 74 siger: »Alle indskrænkninger i den fri og lige adgang til erhverv, som ikke er begrundede i det almene vel, skal hæves ved lov.« Og jeg mener bestemt, at regeringen bør tage grundloven for dens pålydende og sørge for, at utålelige indgreb over for frie danske virksomheder ophører.

Statsministeren (Poul Schlüter):

Spørgsmålet om lovligheden af de pågældende konflikter har jeg forstået vil blive indbragt for arbejdsretten. Det er også sket i sager af samme karakter før, hvor det drejede sig om sympatikonflikter, og man har oplevet, at sådanne er blevet kendt overens-